

ŠestinedÁ>lí je snové období pro kaÁ¾dou matku. Je to Áas, kdy navazuje vztah se svým potomkem, je plná Á¾enství pÁ™islíbÁ̄ do budoucna. Je obklopena láskou, hrdliÁ•kami, štÁ>Á^átky a jednorozÁ¾ci, kteÁ™í se prohánÁ>jí po rozkvetlouce. KaÁ¾dý nový den s dítÁ>tem je pro ní poÁ¾ehnání, je pro ní darem z nebe, je pro ní jako pohazení.

.... Pro otce je šestinedÁ>lí období bídy, zoufalství, paniky, temných myšlensk, Á¾aludeÁ•ních i jiných vÁ™ spánkových poruch a v neposlední Á™adÁ> pÁ™íleÁ¾itostí k demonstrativnímu sebepoškozování. Já osobnÁ> jsem si v sklepÁ> zaÁ•al hloubit tunel a pÁ™ipravoval se k velkému útÁ>ku, který mi bohuÁ¾el zhatila má neobratnost, kdy jsem prokopnu potrubí a sklep vytopil. . Po celou dobu tÁ>hotenství to se sexem nebylo pÁ™íliš valné. ObÁ•asně a nárazové akce trvající pár vteÁ™in nebyly nic svÁ>toborného. To se naštÁ>stí v šestinedÁ>lí zmÁ>ní, jelikoÁ¾ v šestined sex Á¾ádny. V šestinedÁ>lí není totiÁ¾ nic. Jenom mimino.

Po pár dnech jsem si pomalu zaÁ•al zvykat na nový reÁ¾im. Abych byl Nataše i ÁEeÁ^kovi na blízku, vyhodili mÁ> z práce a já si to mohl vychutnat se vším všudy. Slovo spánek bylo zakázané. Podle studií staÁ•í Á•lovÁ>ku krátkodobÁ> pÁ>t hodin spánku dennÁ>, aniÁ¾ by se mu zmÁ>nila osobnost nebo vzal pušku, v pravé poledne vyšpřhal na radniÁ•ní vÁ>Á¾ a zaÁ•al stÁ™ílet lidi. Já jsem veškeré studie strÁ•il do kapsy, jelikoÁ¾ já spal denně hodiny tÁ™í. V postatÁ> jsem se vÁ>dcÁ™m vysmíval do obliÁ•eje.

VÁ>dÁ>li jste, Á¾e novorozenec má jedinou obranu a tou je úsmÁ>v? JelikoÁ¾ je to po fyzické stránce malej chcípÁ•ek, co nepÁ™epřal ani veverku, brání se potencionálnímu útoku vyšinutého a nevyspalého rodiÁ•e úsmÁ>vem. KdyÁ¾ jsem ve Á•tyÁ™í hodiny ráno uÁ¾ po desáté bÁ>hem dvou hodin vstával k ÁEeÁ^kovi, sahal jsem po noÁ¾í s tím, Á¾e to ukonÁ•ím pokoj, poÁ•astoval mÁ> ÁEenÁ>k v sebeobranÁ> úsmÁ>vem, já jsem udÁ>lal "jééé", odloÁ¾il nÁ>Á¾, opÁ>toval jsem mu ospalý rudýma oÁ•ima s popraskanými Á¾ilkami a s odulým ksichtem jsem si šel zase na deset minut lehnout v blaÁ¾eném oÁ•ekávání, Á¾e mÁ> ve spánku skolí mrtvice.. Novorozenci v drtivé vÁ>tšinÁ> pÁ™ípadu spí kolem dvaceti hodin denně. My máme ale výjimeÁ•né dítÁ>, další vývojovou fází Á•lovÁ>ka, evoluÁ•ní zázrak a proto ke svému Á¾ivotu spánek nepotÁ™ebuje. Akorát je škoda, Á¾e my s Natašou jsme zastaralý a oÁ•ividnÁ> pÁ™íleÁ¾itý typ Á•lovÁ>ka, který ještÁ> nestaÁ•il vyvinout a spánek potÁ™ebuje. Tady bych vidÁ>l toho zakopaného psa. JeštÁ>, Á¾e jsme flexibilní rodiÁ•ové, co dokáÁ¾í improvizovat a nedostatek spánku jsme nahrazovali zvracením a nárazovým omdléváním.

Ale dítÁ> není jenom o nevyspání. Kdepak. Skýtá celou Á™adu jiných lahÁ̄dek. Pokoušel jsem se tomu vyhnout, jak jen šlo, ale nakonec mÁ> to dohnalo. PÁ™ebalování. Nataša mi jednoho dne vrazila ÁEeÁ^ka do náruÁ•e a poslala mÁ> s ním do koupelny, abych pozvednul vztah otec-syn na další úroveň. PoloÁ¾il jsem ÁEeÁ^ka na pÁ™íbalov pult a strategicky vyÁ•kával. ÁEenÁ>k mÁ> sledoval znaÁ•nÁ> nedÁ>vÁ>Á™ivÁ> a pÁ™ímÁ>Á™oval si mÁ> oÁ•ima. Ani jednomu oÁ•ividnÁ> nechtÁ>lo. . Na mÁ>j dotaz, jak velkou spoušÁ¾ má v plenkách reagoval nesmÁ>lym škytáním. Nebylo zbylí, musel jsem jít na to. ÁEenÁ>k byl pÁ™íkvapen mou iniciativou a jal se mÁ> povzbudit tím, Á¾e se poblil. OpatrnÁ> mu rozepnul bodýÁ•ko a zaÁ•al mu sundávat plenu. A bylo to tam. Bylo toho spousty a všude to teklo. ÁEenÁ>k si Á™e Á¾e mi pomÁ>Á¾e, takÁ¾e zaÁ•al kopat nohama, Á•ímÁ¾ vše ulehÁ•il. Bylo to všude, ale já jsem to dokázal z ÁEenÁ>k mÁ> posleze za mou snahu odmÁ>nil tím, Á¾e mi poÁ•Á>ral bradu a já se stal fotrem se vším všudy.

Malé dítÁ> kupodivu však skýtá i výhody. Jedna z hlavních pÁ™íedností dítÁ>te je ta, Á¾e se stává stravenkou. Od té doby, co máme ÁEeÁ^ka, nás pÁ™íbizní imrvéře zvou na jídlo, takÁ¾e nemusíme vaÁ™it. My bychom stejnÁ> nevaÁ™ili, jeliko není Áas. JelikoÁ¾ mÁ> Nataša odmítla kojit, stravuju se výhradnÁ> po hospodách. Co bych vypíchnul jako zajímavost je to, Á¾e ÁEenÁ>k se na návštÁ>vách chová jako andílek. Jakmile odejdeme z návštÁ>vy, zaÁ•íná Á™vát a je posranej. VÁ¾dycky.....

Po pár týdnech taktéÁ¾ zaÁ•íná opadat nápor a okupace mých rodiÁ•Á̄. Moje máma uÁ¾ u nás není kaÁ¾dý den, ale pouze kaÁ¾dý druhý. StÁ™ídá se s Natašinou mámou. Pozitivní je, Á¾e nám pÁ™ínáší dary. MénÁ> pozitivní, Á¾e pÁ™ínáší i postÁ™ehy a návrhy na zmÁ>nu domácnosti, které vÁ>tšinou pÁ™íevádí do praxe. MÁ>j otec má jiÁ¾ natoÁ•ený materiál na nÁ>kolik celoveÁ•erních filmÁ̄, ale vypadá, Á¾e mu to nestaÁ•í a toÁ•í dál a dál. Dokonce si poÁ™ídil i d kameru a zaÁ•al toÁ•it obÁ•ma najednou. . ÁEeasto k nám zavítá i teta (dodnes nevíme Á•í je pÁ™íbizná a kde jsme k ní pÁ™íšli) z venkova, která ráda hlasitÁ> i pÁ™íes ÁEeÁ^kÁ̄ v Á™ev vypráví rÁ̄zné pÁ™íbÁ>hy a nikdy se nemá k odcho. PokaÁ¾dé pÁ™ínese v igelitce hnusnou paštiku, která smrdí, naÁ•eÁ¾ si u nás odskoÁ•í na záchod, kde je podezÁ™el dlouho, následnÁ> si uvaÁ™í kafe, zapne televizi a udÁ>lá si pohodlí. NaštÁ>stí si vÁ¾dycky vzpomene, Á¾e musí k doktorovi, takÁ¾e nakonec odejde. Paštiku pak spláchneme do záchodu, vyvÁ>tráme byt a jdeme utišit Á™voucího a vystrašeného ÁEeÁ^ka.

Jak týdny ubíhají, zaÁ•ínám si zvykat. Od Á¾ivota jiÁ¾ nic neoÁ•ekávám. Jsem vyÁ•erpaný, nevyspalý a neukožený. Mentál se dostal na úroveň pÁ™íedškoláka a Nataša na tom není o nic lépe. Jsem svÁ>tloplachý, a kdyÁ¾ spím víc jak tÁ™í hodiny, budím se zmatený, zpocení, nevím, kde jsem a mnohdy se strachy zalykám. . Stal jsem se strojem na výchovu dítÁ>te. Cokoliv, co naruší denní reÁ¾im, mi pÁ™íjde zlé, nelidské, zbyteÁ•né a hrÁ̄zostrašné. Bojím se venkovního svÁ>ta. Rád bych se vrátil zpÁ>t do dÁ>lohy. Pozitivní na tom bezesporu je, Á¾e to je pouze úvod do rodiÁ•ovství a horší teprve pÁ™íjde... DOMINIK LANDSMAN<http://fotrux-denik.blog.cz> (pokraÁ•ování co nejdÁ™íve) .